

DZIEŃ DZIECKA 01-05.06.2020

Drodzy Rodzice

W tym tygodniu świętujemy Dzień Dziecka. Mówimy o prawach, obowiązkach i marzeniach oraz o wspólnych zabawach i dzieciach z innych krajów. Przedszkolaki dowiadują się, że mają prawo do zabawy, nauki i rozwoju, poznają pojęcie mieć prawo. Rozmawiamy o tym, czym jest obowiązek, o obowiązkach domowych i przedszkolnych takich jak słuchanie poleceń nauczyciela, rodzica czy sprzątanie po zakończonej zabawie. W przypadku posiadania rodzeństwa ćwiczymy dzielenie się zabawkami, czekanie na swoją kolej i ustępowanie innym. Maluchy opowiadają o swoich marzeniach i starają się uważnie słuchać wypowiedzi innych osób. Słuchają wierszy „Skacząca piłka” Elżbiety Małgorzaty Skorek, „Brzydkie zwierzę” Danuty Wawiłow i., „Dyzio marzyciel” Juliana Tuwima. Zastanawiamy się, co czują zwierzęta i co może myśleć brzydkie zwierzę, co służy rozwijaniu wrażliwości i rozpoznawania emocji u innych. Ćwiczymy również podział elementów na kategorie według jednej i dwóch cech. Bawimy się wodą: obserwujemy, jak paruje i dostrzegamy, że dzieje się to szybciej na słońcu, tworzymy wodne obrazy. Przedszkolaki poznają wybrane zwyczaje i zabawy swoich rówieśników z różnych części świata i próbują się bawić tak samo. Dzięki temu uczą się szacunku dla osób, które wyglądają i zachowują się inaczej. To bardzo ważne, by jak najwcześniej uczyć dzieci właściwych postaw. Osoby niepełnosprawne czy pochodzące z innych krajów można obecnie spotkać o wiele częściej niż kiedyś. Warto rozmawiać o tym, jak należy się zachować w danej sytuacji. Trzeba uświadomić maluchowi, że w Polsce niegrzeczne jest pokazywanie kogokolwiek palcem (nie jest tak wszędzie). Osobę niewidomą czy poruszającą się na wózku inwalidzkim (a także starszą) można uprzejmie zapytać, czy potrzebuje pomocy, jednak nie narzucać jej – być może radzi sobie sama i nie potrzebuje wsparcia. W autobusie powinno się ustąpić miejsca – wprowadzie ktoś, kto nie widzi, nie ma trudności ze staniem, jednak gdy pojazd jedzie, trudniej mu utrzymać równowagę. Podczas czekania na przystanku można informować o numerze nadjeżdżającego autobusu czy tramwaju. Nie wolno rozpraszać psa przewodnika. Warto zachęcać dzieci do zabawy z rówieśnikami, którzy się od nich różnią. Ale najważniejsze, by podkreślać cechy wspólne i uświadamiać maluchom, że nawet jeśli ktoś wygląda zupełnie inaczej, mówi w innym języku czy nie jest w pełni sprawny, ma z nim wiele wspólnego – na pewno lubi się bawić, śmiać, oglądać książeczki, ma rodziców i dziadków, chodzi do przedszkola itd. Dzieci oczywiście mocno skupiają się na wyglądzie i fizyczności (i to dobrze, bo poszerzają wiedzę na temat tego, że każdy człowiek jest inny, że są różne rasy, różne strony świata, różne upodobania, różne problemy zdrowotne), ale warto uświadamiać im, że najważniejsze jest nie to, jak ktoś wygląda, ale jakim jest człowiekiem.

Temat dnia: Nasze prawa - 01.06.2020

1. „Zabawki” – zabawa ruchowa naśladowcza. Rodzic mówi:

Co to za zabawka:

kół ma bez liku i

pędzi jak na wyścigu. (dziecko naśladuje samochód, swobodny bieg, ręce ułożone tak, jakby trzymało kierownicę);

Co to za zabawka:

choć nie płacze wcale,

raz zakładasz jej pieluszkę,

a raz korale. (dziecko naśladuje lalkę – marsz na sztywnych nogach);

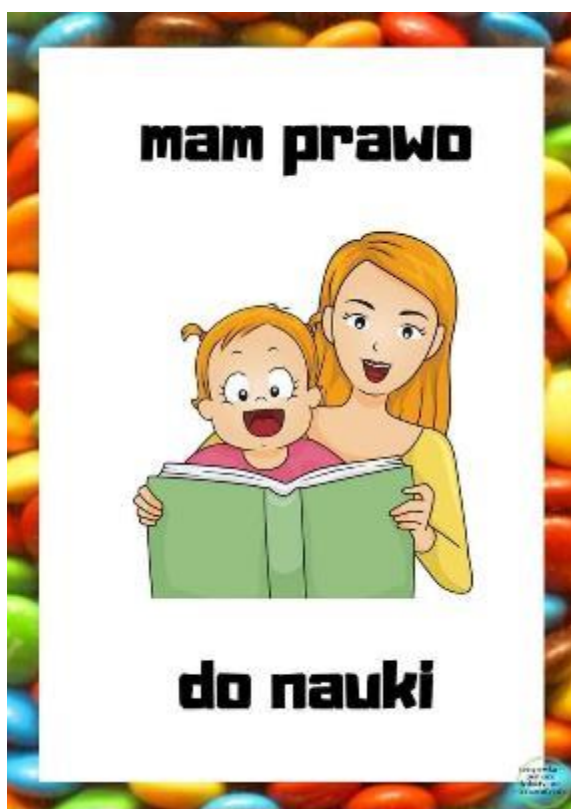
Co to za zabawka:

lubi grać w nogę,

lubi grać w rękę,

gdy chcesz ją złapać,

ucieka prędko. (dziecko naśladuje piłeczkę: podskoki obunóż, uginanie kolan).

2. Zabawy rozwijające sprawność fizyczną. Pomoce; obręcz, piłka,

- „gdzie twoje krzeselko?” – zabawa orientacyjno-porządkowa. Dziecko siedzi na krzeselku. Na sygnał Rodzic dziecko wstaje i biega swobodnie, na kolejny sygnał wraca na miejsce.
- „Marmurki- figurki” – zabawa orientacyjno-porządkowa. Dziecko porusza się w pokoju do dowolnej muzyki. Na hasło: Marmurki-figurki zastyga bez ruchu lub w konkretnej figurze (drzewo, ptak, kwiat i inne).
- „Przejdź przez okienko” – zabawa z elementem czworakowania. Dziecko staje w parze z rodzeństwem lub rodzicem, trzymają obręcz. Jedno dziecko z pary siada skrzyżnie, trzymając obręcz pionowo, obręcz opiera się o podłogę, drugie dziecko w pozycji na czworakach maszeruje wokół, przechodzi przez obręcz.
- „Piłka” – zabawa z elementem podskoku. R. kozłuje piłką, wysoko i nisko. Dziecko naśladuje piłkę, skacz obunóż, za każdym razem uginając kolana.
- „Pajacyk” – zabawa muzyczna z elementem podskoku. R. śpiewa piosenkę lub recytuje rymowanąkę o pajacyku, na koniec dziecko naśladuje pajacyka. Fik, mik, fik, mik nie potrzeba sznurka. Mały, żywy pajacyk skacze jak wiewiórka.
- „Tort urodzinowy” – ćwiczenie oddechowe. Dziecko siedzi w siadzie skrzyżnym. R. wybija na bębenku lub wyklaskuje określoną liczbę uderzeń w zakresie 1–4 – tyle ile może być świeczek na urodzinowym torcie. Dziecko zdmuchuj każdą świeczkę po kolei, potem jednym długim zdmuchnięciem wszystkie. Należy zwrócić szczególną uwagę na prawidłowy tor oddechowy.

3. „Zabawa – nasze prawo” Witold Szwajkowski – Rodzic czyta wiersz

Dzieci mają różne prawa,
ale głównym jest zabawa,
więc popatrzmy w lewo, w prawo,
jaką zająć się zabawą.
Z kolegami albo sami,
bez zabawek, z zabawkami,
czy w mieszkaniu, czy na dworze,
każde z nas się bawić może.
Kto się bawi, ten przyznaje,
że zabawa radość daje,
i czas przy niej szybko leci,
więc się lubią bawić dzieci.

R. pyta:

- Co dzieci lubią robić?;
- Czym jest zabawa?;
- W co ty lubisz się bawić?;
- Z kim lubisz się bawić?.

R. mówi: Każde dziecko ma swoje prawa.

- Co to znaczy mieć prawo do zabawy? (burza mózgów).
- Co to są prawa dziecka?

Janusz Korczak powiedział kiedyś: „Nie ma dzieci, są ludzie”. I to jest prawda. „Dziecko to także człowiek, tylko że jeszcze mały...”.

Przecież każdy dorosły kiedyś również był dzieckiem. Tak więc, podobnie jak każdy dorosły, dziecko jest właścicielem pewnych praw i wolności. Nazywają się one prawami człowieka. Źródłem tych praw jest godność człowieka, zwana również człowieczeństwem. W Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej zapisana jest ona w art. 30 (w: <http://brpd.gov.pl/prawa-dziecka>).

mam prawo

**do rozmowy i
swojego zdania**

terapia -
pomoc
dydaktyczna
i terapeutyczna

mam prawo

**do pomagania
innym**

terapia -
pomoc
dydaktyczna
i terapeutyczna

mam prawo

**do wychowania
bez przemocy**

terapia -
pomoc
dydaktyczna
i terapeutyczna

4. „Moja zabawa” – zabawa rytmiczna z tekstem:

Dzieci mają różne prawa,
ale głównym jest zabawa,
więc popatrzmy w lewo, w prawo,
jaką zająć się zabawą.

Dziecko wyklaskuje tekst, wytupuje maszerując po pokoju, mówi tekst cicho i głośno, szybko i wolno, na wydechu, z pozycji kucznej, zaczyna cicho, powoli wstaje, kończy w pełnym wyproście głośno.

R. zaprasza dziecko do zabaw np:

- „Kostka lodu” – dziecko otrzymuje plastikowy kubeczek z kostką lodu, zabawa polega na tym aby dziecko poprzez kreatywne działania sprawiło, że kostka rozpuści się jak najszybciej.

- „Wścigi w kartonowych butach” – dziecko ma na nogach kartonowe pudełka (pudełka po dziecięcych butach, ich dolna część z nacięciem, przez które można wsunąć stopę). Zabawa polega na pokonaniu toru przeszkód: slalom, przejście po krążkach, przejście nad linkami itp.

- „Bączki z guzików” – dziecko otrzymuje duży guzik. Na twardej powierzchni wprawia guzik w ruch obrotowy – tak jak bączki.

- „Łaskotki” – dziecko w parze z rodzeństwem lub rodzicem, każde z nich ma piórko w prawej ręce. Trzymając się za lewe ręce, łaskoczą się wzajemnie po twarzach. Zwracamy uwagę na delikatność w zabawie.

- „Banieczki z pięści” – dzieci zanurzają dłoń w płynie do baniek, zwijają dłoń w luźną pięść i dmuchają.

- „Obrazy z baniek” – R. przykleja do ściany duży karton, płyn do baniek rozdziela do trzech pojemników i zabarwia barwnikami spożywczymi. Dziecko zanurza słomki w płynie, dmucha bańki tak, aby rozprysły się na kartonie.

Temat dnia: Nasze obowiązki - 02.06.2020

1. „Moja dzisiejsza zabawa to...” – kształtowanie umiejętności dokonywania wyboru według własnych zainteresowań. R. proponuje, aby dziecko wybrało samodzielnie zabawę i się w nią pobawiło. Rodzaj zabawy może być różny np. lepienie z ciastoliny, malowanie farbami, układanie klocków, zabawa samochodami, lalkami itp. Dziecko bawi się. R. umawia się z nim, że zabawa zostanie przerwana dzwoneczkiem lub innym umówionym sygnałem.

2. „Nasze obowiązki” – kształtowanie prawidłowej postawy wobec swoich obowiązków. Dziecko siedzi w miejscu swojej zabawy, R. prosi, aby zrobiło lornetki z dłoni, przyłożyło je do oczu i rozejrzało się wokół po pokoju.

Pyta:

- Jakie zmiany w pokoju można zauważyć?.

Dziecko dzieli się swoimi spostrzeżeniami. R. przypomina, że odkładanie zabawek po skończonej zabawie to jest jego obowiązek.

Następnie pyta:

- Co to jest obowiązek?;
- Jakie masz jeszcze obowiązki w domu czy przedszkolu?;

R. uczy dziecko rymowanki zachęcającej do sprzątania, można zaśpiewać do prostej melodii np. rytmiczne mówienie ,rapowanie.

Na porządek sposób mam,
Lalki tu, klocki tam. (x 2)
Jest to sposób doskonały,
Kłaść je tam, gdzie wcześniej stały.
Na porządek sposób mam
Lalki tu, klocki tam!

Dziecko powtarzając rymowankę samodzielnie sprząta zabawki, Rodzic nadzoruje.

Zawsze dostosowane do dziecka, jego umiejętności, natury i przyzwyczajień.

2-LATKÓW	3-4 LATKÓW	5-LATKÓW	6-LATKÓW	7-LATKÓW
<ul style="list-style-type: none"> • odkładanie zabawek i książek na miejsce • zamiatanie podłogi • przynoszenie do stołu sztucców i serwetek • sprzątanie swojego miejsca przy stole, łącznie z jedzeniem które spadnie z talerza • mycie zębów, rąk, szczotkowanie włosów • rozbieranie się, odkładanie ubrań do kosza na pranie • rozkładanie zakupów na półkach 	<ul style="list-style-type: none"> • nakrywanie do stołu • pomoc przy zakupach spożywczych i tworzeniu listy zakupów • karmienie zwierząt domowych według ustalonego harmonogramu • pomoc w pracach ogrodowych • odkurzanie • ścielenie łóżka • pomoc w zmywaniu i ładowaniu zmywarki • ścieranie kurzu z mebli • smarowanie kanapek masłem • przygotowanie zimnych płatków na śniadanie • przygotowanie prostego deseru: galaretki, lody, jogurt • mieszanie ciasta mikserem ręcznym (np. na naleśniki) • składanie prania • ostrzenie ołówek 	<ul style="list-style-type: none"> • pomoc w planowaniu posiłków i zakupach spożywczych • przygotowanie sobie kanapki i posprzątanie po • przygotowanie stołu do obiadu, nalanie napoju do szklanki • odmierzenie i wymieszanie składników według receptury • ścielenie łóżka i sprzątanie swojego pokoju • wybieranie i zakładanie ubrań • dbanie o czysty zlew, toaletę i wannę, mycie luster • podział brudnych ubrań i przygotowanie ich do prania • odbieranie telefonu i wybieranie numeru • robienie małych zakupów • prace w ogrodzie, pomoc w myciu samochodu • wynoszenie śmieci • pomoc w wyborze rozrywki dla rodziny • nauka wiązania butów • karmienie zwierząt domowych 	<ul style="list-style-type: none"> • dobieranie odzieży w zależności od pogody. • trzepanie dywanów • podlewanie roślin doniczkowych • obieranie warzyw • gotowanie prostego jedzenia (tosty, jajka na twardo) • przygotowanie własnego jedzenia do szkoły • odkładanie swoich czystych ubrań po praniu do szafy • plewienie chwastów w ogrodku • wyprowadzanie domowego zwierzątka na spacer • samodzielne wiązanie butów 	<ul style="list-style-type: none"> • dbanie o swój rower • robienie zakupów • sprzątanie balkonu/tarasu • podlewanie trawnika • dbanie o zwierzęta domowe • poranna i wieczorna toaleta • porządkowanie łazienki • proste prasowanie • mycie podłóg

3. Praca z KP2.33 – rozumienie pojęć: krótki, długi, przeliczanie w zakresie 1–3, poszerzanie zakresu liczenia. R. prosi, aby dziecko wskazało balony z długimi i krótkimi sznurkami. Dziecko odpowiednio koloruje balony i przelicza te z krótkimi sznurkami, te z długimi oraz wszystkie.

4. „Skacząca piłka” – utrwalanie nawyku mówienia na wydechu, kształtowanie słuchu mownego, usprawnianie czubka języka, utrwalanie prawidłowej wymowy głosek l, a.

„Skacząca piłka” Ewa Małgorzata Skorek

Mała Ala piłkę ma. (dziecko naśladuje skaczącą piłkę, powtarzając za R. zgłoskę „la”)

Piłka skacze:

La, la, la,

La, la, la.

Ala Ani piłkę da.

Piłka skoczy:

La, la, la,

La, la, la.

Ładnie fika piłka ta.

Piłka tańczy:

La, la, la,

La, la, la.

Piłkę łapie mała Ala.

Piłka skacze: La, la, la, la,

La, la, la, la.

Czy ktoś wdzienku więcej ma

Od tej piłki:

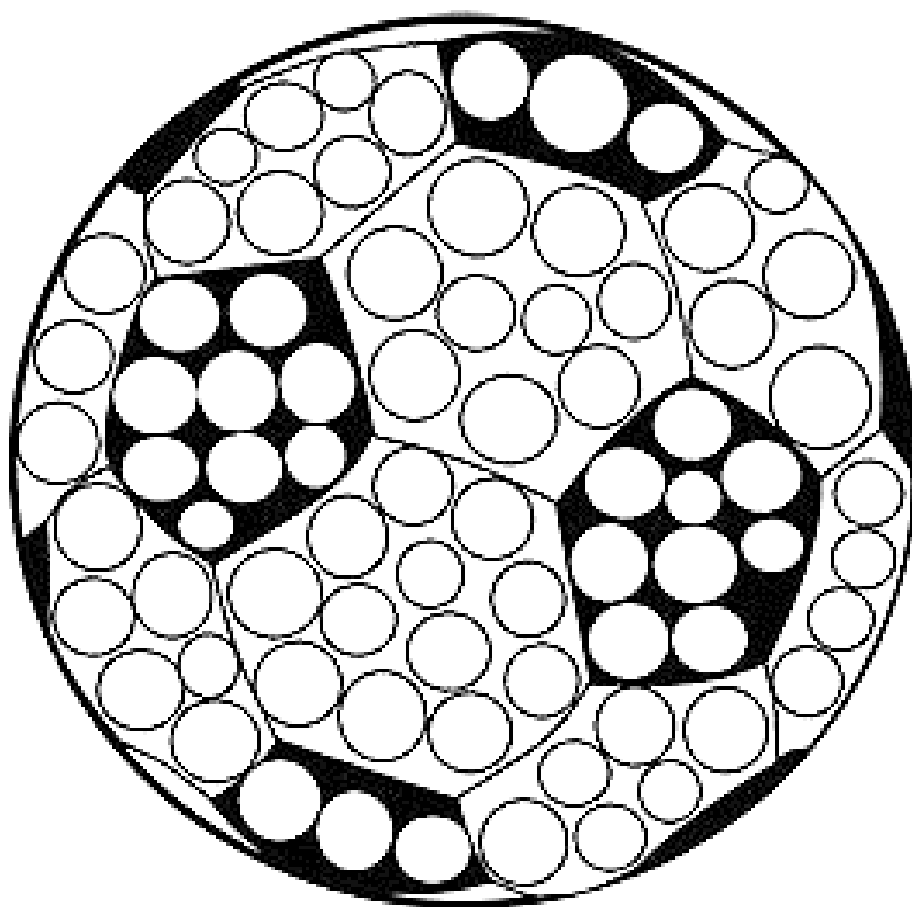
La, la, la?

La, la, la.

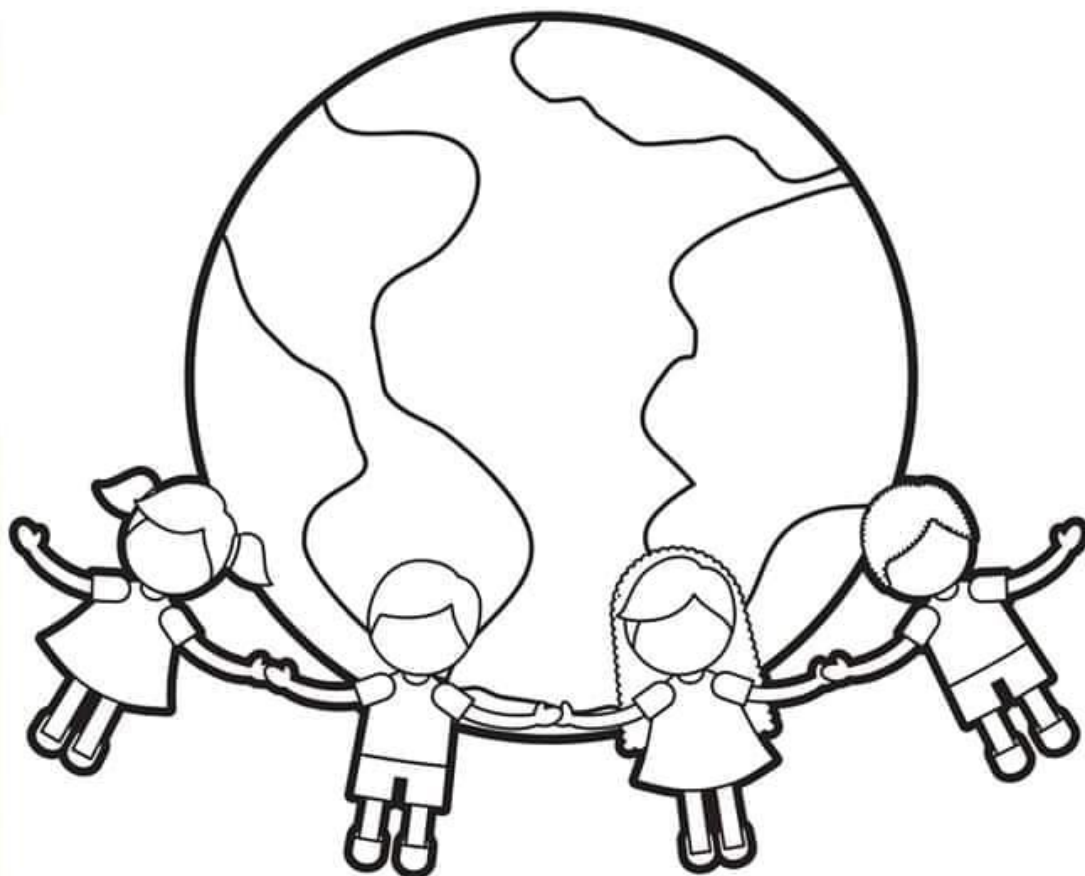
Dziecko w lusterku obserwuje, jak układa się język w wymowie głoski l, a jak w wymowie a, dzieli się swoimi doświadczeniami. Po raz kolejny naśladuje piłkę podczas czytania wiersza

przez R. Zwraca uwagę na prawidłowy układ języka, zwłaszcza podczas jego pionizacji. R. daje dziecku kartkę z rysunkiem piłki w kropki lub paski. Zadaniem dziecka jest starannie i kolorowo pokolorować piłkę.

Dorysuj dzieciom uśmiechnięte twarze i
pokoloruj obrazek według wzoru.

Temat dnia: Wspólnie się bawimy - 03.06.2020

1. Praca malarska inspirowana wierszem D. Wawilów.

„Brzydkie zwierzę”

Jak mi ciocia albo wujek
Piękne farby podaruje,
Namaluję na papierze
Takie brzydkie, brzydkie zwierzę...
To jest pomysł do niczego!
Lepiej maluj coś ładnego!
Nie chcesz?... Czemu?... Nie rozumiem...
Bo ładnego ja nie umiem!

2. Rozmowa z dzieckiem na podstawie treści utworu. Rodzic pyta:

- *Jakie zwierzę namaluje bohater wiersza?*
- *Jak może wyglądać brzydkie zwierzę?*
- *Co może myśleć o sobie brzydkie zwierzę?*

3. Po rozmowie Rodzic zaprasza do wspólnego namalowania brzydkiego zwierzęcia. Na stolikach przygotowane są farby, pędzle i woda w kubku, taśmą przytwierdzona jest kartka formatu A2 (może to być szary papier). Przy stoliku dziecko maluje wspólnie z rodzicem jedno brzydkie zwierzę.

4. *Gąski, gąski do domu* – zabawa inscenizowana, czerpanie radości ze wspólnej zabawy, umiejętne regulowanie tonu głosu. Rodzic wyjaśnia dziecku, że w zabawie występuje: mama-gąska, wilk –tata i dzieci-gąski. Mama-gąska staje po jednej stronie pokoju, po drugiej stoją dzieci-gąski, wilk staje z boku na wysokości środka pomiędzy mamą i gąskami.

Mama nawołuje dzieci:

- Gąski, gąski do domu! (*mama-gąska nawołuje*)
- Boimy się! (*głośno odpowiadają dzieci-gąski*)
- Czego? (*mama-gąska nawołuje*)

- Wilka złęgo. (*cicho odpowiadają dzieci-gąski*)
- A gdzie on jest? (*mama-gąska nawołuje*)
- Za górami, za lasami. (*cicho odpowiadają dzieci-gąski*)
- Co robi? (*mama-gąska nawołuje*)
- Zęby ostrzy pazurami. (*cicho odpowiadają dzieci-gąski*)
- Gąski, gąski do domu! (*mama-gąska nawołuje*)

Gdy dzieci-gąski przebiegają do mamy, wilk wylapuje jedno z nich. Następuje zamiana ról, złapana gąska wraca do gąsek.

5. „Zburzymy wieżę” – zabawa ruchowa z elementem rzutu do celu i konstruowania. Tata budowniczy buduje wieżę z kartonów (pudełka po butach). Dziecko rzuca np. piłeczką w wieżę. Mama kibicuje i wyklaskując mówi:

Pudełko pod, pudełko nad,
będzie wieża na sto dwa.

Na sygnał *Start* rzucający celuje w wieżę piłeczką. Tata zbiera piłeczki i następuje zamiana ról.

6. „Wzory” – zabawa sensoryczna. Dziecko otrzymuje tacę z kaszą manną, Rodzic zadaje zadania do odwzorowania według własnych pomysłów. Np. narysuj koło, słońko itp.

7. Zabawy w domu lub na świeżym powietrzu.

Wytnij karty i wykonaj wszystkie ćwiczenia przy ulubionej piosence.

Świat Przedszkolanki

Wykonaj skłony - spróbuj
dosięgnąć palców u stóp!

Świat Przedszkolanki

Stań w rozkroku. Raz jedną, raz
drugą ręką dotknij podłogi.

Świat Przedszkolanki

Podskakuj do góry! Za
każdym razem coraz wyżej!

Świat Przedszkolanki

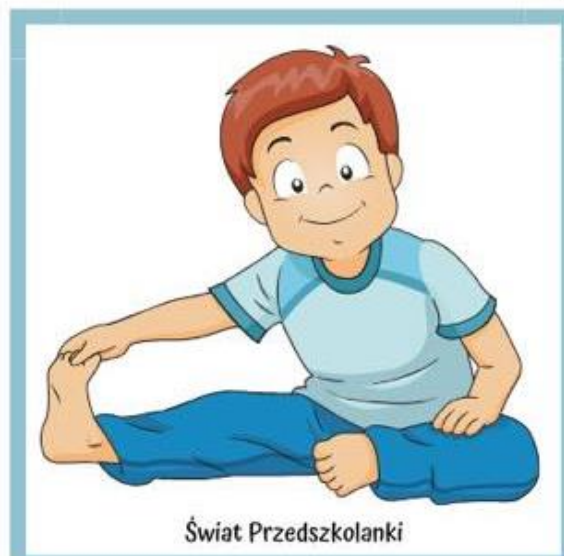
Założ ręce za głowę i przeciągaj
się w prawo i w lewo.

Wytnij karty i wykonaj wszystkie ćwiczenia przy ulubionej piosence.

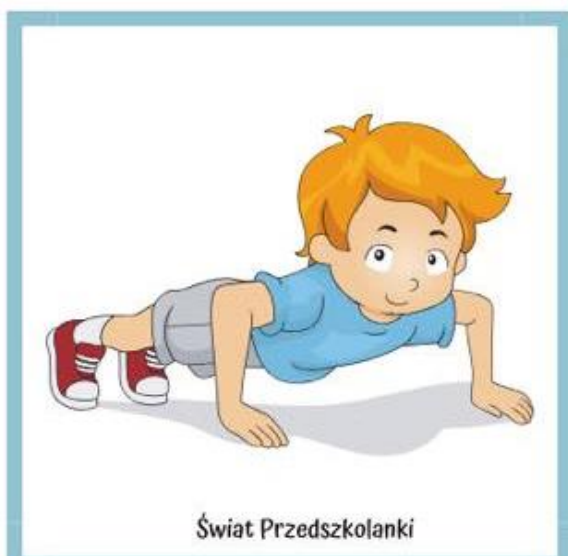
Świat Przedszkolanki

Zrób pajacyki. Spróbuj coraz szybciej!

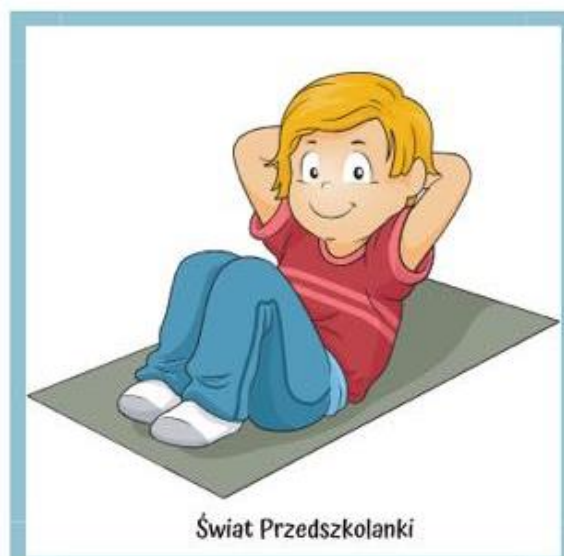
Świat Przedszkolanki

Usiądź, wyprostuj jedną nogę i spróbuj dosięgnąć palców u stopy.

Świat Przedszkolanki

Zrób pompki, jak prawdziwy sportowiec!

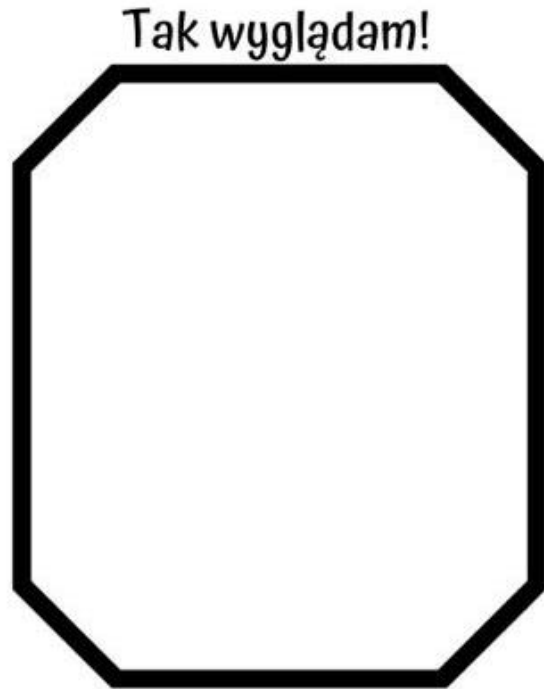
Świat Przedszkolanki

Położ się na podłodze i zrób kilka brzuszków.

Dla chętnego dziecka jeszcze taka propozycja spędzenia wolnego czasu ☺

Mam na imię: .....

Najbardziej lubię:

Temat dnia: Nasze marzenia 04.06.2020

1. Dyzio marzyciel – swobodne wypowiedzi dzieci na temat marzeń Dyzia i swoich. Kształtowanie umiejętności cierpliwego wysłuchania innych. R. prosi dziecko, aby położyło się na dywanie na plecach i wysłuchało wiersza.

Dyzio marzyciel -Julian Tuwim

Położył się Dyzio na łące,

Przygląda niebu błękitnemu

I marzy...

Jaka szkoda, że te obłoczki pływące

Nie są z waniliowego kremu...

A te różowe, że to nie lody malinowe.

A te złociste pierzaste, że to nie stosy ciastek...

I szkoda, że całe niebo

Nie jest z tortu czekoladowego...

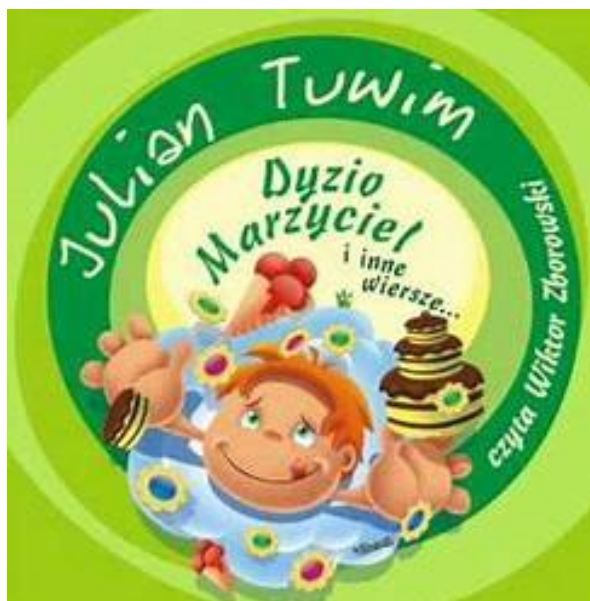
Jaki piękny byłby wtedy świat.

Leżałbym sobie, jak leżę,

Na tej murawie świeżej,

Wyciągnąłbym tylko rękę

I jadł... i jadł... i jadł...

Dziecko wygodnie siada i dzieli się spostrzeżeniami na temat wiersza.

R. zadaje pytania:

- Co robił Dyzio na łące?;
- O czym marzył?;
- Co innego mogą przypominać chmury?.

R. zaprasza dziecko, aby ułożyło się ponownie na dywanie w wygodnej pozycji i podczas słuchania muzyki relaksacyjnej pomyślało o swoich marzeniach. Po ćwiczeniu R. cicho prosi dziecko, aby usiadło. Zaprasza do podzielenia się swoimi marzeniami. Dziecko kiedy mówi, nie należy mu przeszkadzać.

2. Dziecko otrzymuje watę i niebieską kartkę. R. prosi dziecko, aby ułożyło marzenia z waty jak chmury na niebie.

3. Praca z KP 2.34 – dzieci rysują w chmurze wybrane marzenie Dyzia (na podstawie wcześniej wysłuchanego wiersza).

4. „Parking” – zabawa bieżna.

Dziecko otrzymuje krążek (plastikowy talerz), swobodnie biega po pokoju. Na hasło: Parking, powoli porusza się do tyłu, ustawia się wzdłuż ściany. Zabawę należy powtórzyć. R. zwraca dziecku uwagę na bezpieczne omijanie mebli w zabawie, a także ostrożne hamowanie biegu.

„Cztery lale”

– stosowanie poprawnej formy gramatycznej liczebników porządkowych. R. prezentuje dziecku sylwety lalek: lala w sukience w kropki, lala w białej bluzce, lala w czarnych bucikach, lala w sweterku na guziki.

Siedzą lale na tapczanie,

każda inne ma ubranie.

Pierwsza – sukienkę w kropki całą.

Druga ma bluzeczkę białą.

Trzecia ma czarne buciki.

Czwarta – sweter na guziki.

Dziecko na polecenie R. pokazuje i określa pierwszą, drugą, trzecią i czwartą lalkę, mówi, ile jest lalek. R. zmienia układ lalek.

Siedzą lalki na tapczanie,

każda inne ma ubranie.

Pierwsza – ma czarne buciki.

Druga sweter na guziki.

Trzecia ma bluzeczkę białą.

Czwarta – sukienkę w kropki całą.

Niezależnie od układu liczba lalek nie zmienia się. Dziecko pokazuje lalkę, która ma sukienkę w kropki. Która to lalka na tapczanie? – druga. Która lalka ma czarne buciki? – czwarta. Która lalka ma białą bluzkę? – pierwsza. Która ma sweter na guziki? – trzecia.

Temat dnia: Dzieci na świecie 05.06.2020

1. Nowa koleżanka – kształtowanie umiejętności uważnego słuchania opowiadania czytanego przez R. Wdrażanie do szanowania innych bez względu na kulturę, tradycję i wygląd.

Nowa koleżanka - Tomasz Kruczek

Posłuchajcie, co się stało, kiedy byłam dzisiaj w przedszkolu! Nie zgadniecie! Mamy nową koleżankę. Przyjechała do nas z bardzo, bardzo dalekiego kraju, choć Tomek uważa, że wcale nie! Że ta koleżanka przyszła do nas wprost z kolorowej bajki z obrazkami. Zresztą sami osądźcie. Rano siedzieliśmy wszyscy grzecznie w kole i słuchaliśmy, jak nasza pani opowiada

bardzo śmieszną historię o misiui, który jadł konfitury. Nagle drzwi się otworzyły i stanęła w nich pani dyrektor. Pani dyrektor trzymała za rękę małą ciemnowłosą dziewczynkę, która chyba troszkę się wstydziła, bo miała pochyloną głowę tak, że grzywka zasłaniała jej twarz, a kitki znad uszu sterczały pionowo w górę. Na plecach miała bardzo kolorowy plecak, a w ręku lalkę.

– To jest wasza nowa koleżanka – powiedziała pani dyrektor. – Bądźcie dla niej szczególnie mili, bo przyjechała do nas z bardzo daleka. Z samych Chin. Ma na imię Różyczka, tak przynajmniej można przetłumaczyć jej imię, i od dzisiaj będzie chodziła do nas do przedszkola.

– Ojej – zdziwił się Wojtek – z samych Chin? To strasznie daleko, chyba dalej, niż mieszka mój dziadek.

– A gdzie mieszka twój dziadek, Wojtku? – spytała pani dyrektor.

– W Anglii – z dumą odpowiedział Wojtek.

– Chiny są dalej niż Anglia i trzeba podróżować w zupełnie inną stronę – powiedział Maciej. Maciej zawsze wszystko wie i jest bardzo mądry. Umie podobno nawet napisać swoje imię. Różyczka tymczasem podniosła głowę i wszyscy zobaczyliśmy, że ma okrągłą buzię i niesamowite skośne oczy. Zobaczyliśmy też, że lalka także miała skośne oczy i okrągłą buzię.

– Ojej! – jęknął Tomek – ona jest chyba z jakiejś bajki! Mam taką książkę w domu. Tam są bajki z całego świata i tam jest obrazek z taką samą dziewczynką.

– No coś ty – powiedział Wojtek – dziewczynka z bajki nie mogłaby chodzić do naszego przedszkola.

– A do jakiego? – spytałam.

– Do bajkowego – powiedział Wojtek bardzo pewny siebie.

Kiedy tylko pani ogłosiła czas zabawy, podeszła do mnie i powiedziała:

– Tolu, bardzo proszę żebyś się zaopiekowała Różyczką – powiedziała – pokaż jej zabawki i książeczki.

– Dobrze, proszę pani – powiedziałam i od razu podeszłam do nowej koleżanki.

– Cześć, jestem Tola – przedstawiłam się. – Chcesz się z nami pobawić?

– Cześć! – krzyknął, podbiegając do nas, Tomek – Czy ty jesteś z bajki? Ja mam na imię Tomek i jestem rycerzem. Takim, co walczy ze smokami i ratuje księżniczki. A czy ty jesteś księżniczką?

– I co teraz? – zmartwił się Tomek. – Nic nie rozumiem. Ona mówi po chińsku, a ja nie znam chińskiego. Nawet Maciek nie zna.

– Ale mnie zrozumiesz – szepnęła porcelanowa lalka – przecież ty znasz język zabawek. A język zabawek jest taki sam na całym świecie. I lepiej nie opowiadaj Różyczce, że walczysz ze smokami! U nas smoki są dobre i nikt z nimi nie walczy!

– Dobre smoki? – Tomek zrobił wielkie oczy. – Czy wy jesteście z bajki?

– Oczywiście, że nie – zaśmiała się lalka – jesteśmy z daleka, z Chin, a teraz będziemy mieszkać z wami w Polsce. Rodzice Różyczki prowadzą tu restaurację z chińskim jedzeniem.

– O! Chińskie jedzenie – ucieszył się Wojtek – tata mnie kiedyś zabrał do takiej restauracji. To było pyszne. Tylko że trzeba było jeść pałeczkami.

– Pałeczkami? – zdziwiłam się – jak to pałeczkami?

– Zwyczajnie – powiedział Wojtek – masz dwa patyczki i nimi jesz jak widelcem.

– I umiałeś tak jeść?

– No nie! – strapił się Wojtek. – Zresztą widelcem też nie do końca umiem.

– Wiecie co, w tych Chinach jest zupełnie inaczej niż u nas! – zdecydował Tomek. – Jedzą pałeczkami i mają dobre smoki. Dziwne to wszystko.

Różyczka znowu powiedziała coś bardzo szybko i wyjęła z plecaka album ze zdjęciami. Usiedliśmy na dywanie, a dziewczynka zaczęła pokazywać nam te zdjęcia i tłumaczyć coś w swoim języku.

– To jest miejsce, z którego przyjechaliśmy – powiedziała porcelanowa lalka – to są Chiny. A na tych zdjęciach była ulica zupełnie taka jak u nas, tylko nie było tylu samochodów, za to

mnóstwo rowerów i motocykli. I był dom podobny do mojego, tylko miał więcej pięter. Było też przedszkole takie samo jak u nas, tylko wszystkie dzieci były podobne do Różyczki i nawet pani była do niej podobna. Było też ZOO, a w nim śmieszne białe-czarne misie. Było też zdjęcie święta obchodzonego na ulicy i był tam wielki kolorowy smok! Zupełnie inny niż te z naszych bajek.

– Wiecie co? – powiedział Wojtek cicho. – W tych Chinach jest wszystko inne, a jednak bardzo podobne. Takie same domy i przedszkola, i dzieci.

Na ostatnim zdjęciu było dwóch starszych ludzi. Siedzieli na ławce przed domem. Byli trochę dziwnie ubrani, ale uśmiechali się i machali rękami.

– To dziadek i babcia Różyczki – szepnęła porcelanowa lalka – zostali w Chinach i ona bardzo za nimi tęskni. I rzeczywiście, dziewczynka przestała nagle mówić i bardzo posmutniała. Wyglądała tak, jakby miała się zaraz rozplakać.

– Nie martw się – powiedziałam i objęłam Różyczkę – jeśli będziesz bardzo tęsknić za babcią i dziadkiem, pojedziemy do moich. Podzielę się nimi z tobą. Też są bardzo mili!

I choć pewnie mnie nie zrozumiała, to jednak przestała się smuć i znowu zaczęła coś szybko mówić, pokazując palcem to na mnie, to na Tomka i Wojtka.

Ależ oczywiście! – odparłam po polsku – będziemy się z tobą bawić i zostaniemy przyjaciółmi.

Skąd wiedziałaś, o co jej chodzi? – spytał Tomek. – Przecież nie znasz chińskiego.

– Ale znam inne dzieci – powiedziałam – a dzieci wszędzie są takie same. Chcą się bawić i mieć przyjaciół.

Różyczka z przejęciem pokiwała głową.

***Dzieci wiele jest na świecie,
więc kolegów można mieć
w każdym kraju, w którym chcecie,
Tylko trzeba tego chcieć.***

R. pyta:

- Kto przyszedł do przedszkola Toli i Tomka?;
- Czy Różyczka była z naszego kraju?;
- Czy przyjechała z daleka?;
- Czy dzieci rozumiały język, w jakim mówiła?;
- Czy wyglądała tak samo jak inni?;
- Co było w niej podobnego do nas?;
- Za kim tęskniła?; C
- Czy koniecznie trzeba rozumieć inny język, żeby się razem bawić?

Chińczycy

Nauczycielka Dzieciom

Chinka

Nauczycielka Dzieciom

Japończycy

Nauczycielka Dzieciom

Japonka

Nauczycielka Dzieciom

Arabowie

Nauczycielka Dzieciom

Arabowie

Nauczycielka Dzieciom

Indianie

Nauczycielka Dzieciom

Indianka

Nauczycielka Dzieciom

2. Zabawy z różnych części świata” – poznanie zabaw z różnych części świata, zwrócenie uwagi na podobieństwa i wspólne pomysły. R. zaprasza dziecko na wędrowkę po świecie. Dziecko otrzymuje kocyk – to będzie pojazd. Przy dowolnie wybranej wesołej muzyce dziecko porusza się na kocyku: siedząc na nim odpycha się nogami i rękoma. Muzyka afrykańska podpowiada dziecku miejsce, do którego przybyło.

Południowa Afryka

Gra „Mbube! Mbube!”³ czyli „Lew! Lew!”, popularna wśród dzieci z ludu Zulu. Jej uczestnicy tworzą okrąg wokół dwóch osób, które mają zawiązane oczy. Jedna z nich jest lwem, druga antylopą. Następnie kręci się tymi osobami tak, by straciły orientację. Gdy lew zbliża się do antylopy, obserwujący głośno dopingują, gdy się oddala, milkną. Jest to zabawa podobna do naszej ciuciubabki.

R. zaprasza dzieci do dalszej podróży, tym razem dziecko kładzie się na kocyku na brzuchu, odpychając się rękoma. Słuchając muzyki koreańskiej.

Korea

Do ulubionej zabawy dzieci w Korei należy „Hta ing- tja- te- tji- ki”, czyli rzuty pomarańczami. Wykorzystują do niej owoce dziko rosnących pomarańczy. W grze bierze udział dowolna liczba dzieci. Każde ma swoją pomarańczę. Na umówiony sygnał wszyscy podrzucają je do góry i

chwytają z powrotem. Ten, kto nie złapie pomarańczy, otrzymuje punkt karny. Wygrywa dziecko, które ma najmniej punktów karnych.

Dzieci bawi się w tę zabawę, wykorzystując woreczek gimnastyczny (małą maskotkę). Następnie R. zaprasza do dalszej podróży, tym razem dziecko staje jedną nogą na kocyku, drugą odpycha się, później następuje zmiana nogi. Muzyka pakistańska podpowiada, dokąd przybyło.

Pakistan

Rangoli to zabawa polegająca na tworzeniu barwnych kompozycji-obrazów na ziemi lub asfalcie. W pakistańską zabawę dziecko może bawić się w ogrodzie, gdzie na chodniku namaluje kolorową kredą wspólny obraz, lub na dużym arkuszu papieru pakowego. Dziecko rysuje łatwy do wypełniania dowolny kształt lub wzór. Może to być np. jakiś duży kwiat, domek czy mandala. Następnie należy pokolorować obraz barwnymi i niezwykłymi wypełniaczami: trawą, kamyczkami, płatkami kwiatów, listkami itp. Gdy dziecko stworzy taki piękny obraz, R. robi zdjęcie.

Informacje i opisy zabaw pochodzą ze strony internetowej:

<https://100club.pl/artykuly/Zabawy-z-roznych-stron-swiata,4278.html#>

3. Kwiat z naszych dłoni” – praca z wykorzystaniem Wyprawki 40. R. przypina w miejscu widocznym koło w jednym kolorze i mówi: To kwiat wszystkich dzieci z całego świata. Czego mu brakuje? Zrobimy kolorowe płatki z odbić dłoni. Dziecko wypycha sylwetę dłoni, maluje swoje dłonie farbami za pomocą pędzli i robi odciski. Po umyciu rąk, układają kolorowe dłonie wokół koła.

4. *Zwinne języczki* – usprawnianie narządów mowy. Dziecko otrzymuje lusterko, wykonuje ćwiczenia zgodnie z poleceniem R.

Zwinne języczki - Ewa Małgorzata Skorek

Pięknie ćwiczą gimnastyczki,

Podziwiają je języczki.

Zwinne chcą być tak jak one,

Chcą być pięknie wyszkolone.

Języczki wędrowniczki

Naśladują gimnastyczki.

W górę, w dół, w lewo, w prawo,

Ćwiczą wszystkie szybko, zwawo. (*dzieci unoszą język, opuszczają go na brodę*)

Jeśli język zwinny masz,

To ćwicz dalej, radę dasz. (*przy szeroko otwartej buzi przesuwają język poziomo*)

od jednego do drugiego kącika ust)

Język rusza się na boki,

Raz jest wąski, raz szeroki. *(wysuwają z buzi raz wąski, raz szeroki język)*

Skłony będą trenowały,

Duży średni oraz mały. *(kilkukrotnie wysuwają język na brodę)*

W górę, w dół, w lewo, w prawo,

Ćwiczą wszystkie szybko, żwawo. *(unoszą język, opuszczają go na brodę)*

Jeśli język zwinny masz,

To ćwicz dalej, radę dasz. *(przy szeroko otwartej buzi przesuwają język poziomo od jednego do drugiego kącika ust)*

Język rusza się na boki,

Raz jest wąski, raz szeroki. *(wysuwają z buzi raz wąski, raz szeroki język)*

Marzy im się olimpiada,

Każdy pokłon buzi składa. *(kilkukrotnie wysuwają język na brodę)*

W górę, w dół, w lewo, w prawo,

Ćwiczą wszystkie szybko, żwawo. *(unoszą język, opuszczają go na brodę)*

Jeśli język zwinny masz

To ćwicz dalej, radę dasz. *(przy szeroko otwartej buzi przesuwają język poziomo od jednego do drugiego kącika ust)*

Język rusza się na boki,

Raz jest wąski, raz szeroki *(wysuwają z buzi raz wąski, raz szeroki język)*

Skłonów kilka zrobią jeszcze,

Bardzo sprawne wreszcie. *(kilkukrotnie wysuwają język na brodę)*

Ćwiczą wszystkie szybko, żwawo. *(unoszą język, opuszczają go na brodę)*

Jeśli język zwinny masz mas,

To ćwicz dalej, radę dasz. *(przy szeroko otwartej buzi przesuwają język poziomo od jednego do drugiego kącika ust)*

Język rusza się na boki,

Raz jest wąski, raz szeroki. *(wysuwają z buzi raz wąski, raz szeroki język)*

Połącz w pary dziewczynkę i chłopca tego samego pochodzenia.

Chinka

Szkotka

Arabka

Niemka

Indianka

Arab

Chinezyk

Indianin

Szkot

Niemiec